

Arrest

nr. 334 665 van 20 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. TCHOUTA
Livornostraat 66 / 2
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 9 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. TCHOUTA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 6 juni 2023 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 november 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 8 april 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bakongo etnie. U bent geboren in Uige, maar groeit op in Luanda. U behaalt een universitair diploma en werkt in de horeca.

Vanaf oktober 2022 wordt u door een vriend van uw werkgever, een politiechef, lastiggevallen. U gaat niet in op zijn avances, waarna u bedreigd wordt. Later dat jaar randt hij u aan.

U duikt onder bij een vriendin. Wanneer u door de politie thuis gezocht wordt, vraagt u een visum aan via het Belgisch consulaat. U verlaat Angola op 4 juni 2023. U wordt op de luchthaven van Zaventem tegengehouden wegens een onduidelijk reismotief. U wordt vastgehouden in transitcentrum Caricole en dient op 6 juni 2023 een verzoek tot internationale bescherming in. Aangezien u op dat moment zwanger bent, mag u het transitcentrum verlaten.

Na uw aankomst in België verneemt u dat uw verloofde onder druk gezet wordt. Omdat uw belagers ontdekken dat hij samenwerkt met een afscheidingsbeweging in de regio Cabinda, verlaat hij Angola.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een paspoort, een identiteitskaart, een reisoverzicht en medische documenten aangaande uw zwangerschap neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat op het moment van uw gesprek aldaar zo'n 36 weken zwanger was.

Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u op 3 juli 2023 bevallen bent van uw zoon P.C.. Voor de DVZ verklaarde u bovendien dat er volgens u geen elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken aanwezig zijn. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt evenmin dat u niet in staat was een persoonlijk onderhoud te hebben (notities persoonlijk onderhoud dd. 06/11/2024 (verder notities CGVS)).

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw asielrelaas is ongeloofwaardig omwille van onderstaande redenen:

Uw verklaringen aangaande de redenen dat u niet naar Angola kan terugkeren, stroken niet met elkaar, wat uw vrees voor vervolging reeds grondig aantast. Hoewel u voor de DVZ en voor het CGVS verklaart niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omdat u bedreigd en aangerand werd door een politiechef (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8 + notities CGVS, p. 1-32), verklaart u voor de Luchtvaartpolitie op Brussel-Nationaal dat u niet naar Angola kan terugkeren omwille van precaire omstandigheden, meer bepaald om gezondheidsredenen, scholing en situaties van delinquentie (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Uw verklaringen aangaande uw woonplaats en uw tewerkstelling in de periode 2022-2023 stroken niet met de beschikbare informatie, wat de geloofwaardigheid van uw vrees voor de vriend van uw werkgever reeds grondig ondermijnt, te meer u verklaart dat u niet meer ging werken nadat hij u trachtte aan te randen toen hij u alleen aantrof in een kamer van het hotel waar u werkte (notities CGVS, p. 18).

- Uw verklaringen over uw woonplaats in de laatste 2 jaar voor uw vertrek uit Angola strookt niet met de informatie waar het CGVS over beschikt. U verklaart in deze periode in de gemeente **Quilamba Quiaxi** gewoond te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10 + notities CGVS, p. 5). Uit de beschikbare informatie in uw visumdossier blijkt echter dat u in de gemeente **Cacuaco** woonde.

- Hoewel u verklaart in het jaar 2022 **enkel in Gamepa, de bar van een hotel, gewerkt te hebben** (notities CGVS, p. 6-7) en **vanaf december 2022 niet meer gewerkt te hebben** – na een vermeende poging tot aanranding – blijkt uit de beschikbare informatie dat u **minstens in het jaar 2023 voor het bedrijf Y(...) gewerkt heeft**. In het kader van uw visumaanvraag legt u immers meerdere loonfiches neer betrekking hebben op deze periode (beschikbaar in uw administratieve dossier).

- Door de interviewer gevraagd of u **ooit vervalste documenten waar uw naam op stond gebruikt heeft, antwoordt u ontkennend** (notities CGVS, p. 4). Later tijdens het onderhoud verklaart u dat de documenten die voor de aanvraag van uw visum ingediend werden echt waren omdat uw naam erop stond (notities CGVS, p. 21), maar werd de hulp van een vriend ingeroepen om de documenten sneller te bekomen. Pas wanneer u geconfronteerd wordt met de documenten in uw visumdossier, verklaart u te denken dat deze vriend de **documenten vervalst** heeft omdat u toen niet werkte (notities CGVS, p. 27). U past uw verklaringen aan naargelang de gestelde vragen, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw tewerkstelling grondig aantast.

Het is niet aannemelijk dat de politie u vanaf begin januari 2023 begon te zoeken nadat uw werkgever u aangaf voor diefstal (notities CGVS, p. 19).

- Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, maakt u het einde van uw tewerkstelling in bar Gamepa niet aannemelijk (zie supra).

- **U verkreeg een paspoort in februari 2023** terwijl u reeds begin januari 2023 gezocht zou worden door de politie (notities CGVS, p. 19), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt. U haalt zelf geen problemen aan om uw paspoort te bekomen vanwege de overheidsadministraties (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8 + notities CGVS, p. 1-32).

- Het is niet aannemelijk dat de politie u pas in februari 2023 thuis komt opzoeken, terwijl ze uw adres reeds begin januari 2023 trachten te bekomen via uw werk (notities CGVS, p. 19). Het is niet aannemelijk dat uw werkgever, de vriend van de persoon waarvoor u uw land van herkomst beweerdelijk verlaten heeft, uw adres niet gewoon zou geven – zeker indien hij effectief aangegeven zou hebben voor diefstal.

- **Het is niet aannemelijk dat uw verloofde in uw woning compromitterende documenten van een afscheidingsbeweging zou bewaren** (notities CGVS, p. 11 + p. 13 + p. 27) indien de politie reeds meerdere malen in de woning geweest zou zijn en deze zelfs al “gevandaliseerd” werd door de politie (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5 + notities CGVS, p. 23) en uw vriend dan ook wel degelijk wist dat uw woning niet veilig was.

- U toont een **groot gebrek aan interesse in de redenen en aanleiding van uw verzoek om internationale bescherming** doordat u geen informatie heeft trachten in te winnen aangaande de klacht die bij de politie ingediend werd (notities CGVS, p. 22). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder grondig aantast.

U maakt het niet aannemelijk bij een vriendin ondergedoken te hebben vanaf december 2022 tot aan uw vertrek uit Angola.

- **U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw verblijfplaats vlak voor uw vertrek uit Angola.** Aanvankelijk verklaart u tot aan uw vertrek in **Quilamba Quiaxi** verbleven te hebben (notities CGVS, p. 5), hoewel u later verklaart dat u vanaf december 2022 onderdook bij een vriendin in de gemeente **Viana** (notities CGVS, p. 12-13).

- **Het is niet aannemelijk dat u nog terugkeert naar uw woning om enkele spulletjes op te halen eens uw visum in orde is** (notities CGVS, p. 22 + p. 23-24), te meer daar uw vriend u ook in Viana bij uw vriendin kwam opzoeken (notities CGVS, p. 23-24).

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk een vrees voor vervolging te hebben vanwege de Angolese politie. Er kan in uw hoofde dan ook geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt een Angolees paspoort en een Angolese identiteitskaart neer. In het kader van deze beslissing wordt uw identiteit niet in twijfel getrokken. Deze documenten werpen geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

Het overzicht van uw reis heeft geen betrekking op uw vrees vanwege de Angolese politie. Dit kan het voorgaande niet wijzigen.

U legt enkele medische documenten aangaande uw zwangerschap ten tijde van uw reis naar België neer. Deze documenten werpen geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 04/02/2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op machtsoverschrijding en een kennelijke beoordelingsfout, alsook op de schending van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48 tot en met 48/7, 57/6/2, §1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het tegenstelbaarheidsprincipe.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

Ter terechtzitting legt verzoekster een aanvullende nota neer waaraan zij een psychologisch attest toevoegt.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de

vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

7.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

7.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat op het moment van uw gesprek aldaar zo’n 36 weken zwanger was.*

Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u op 3 juli 2023 bevallen bent van uw zoon P. G.. Voor de DVZ verklaarde u bovendien dat er volgens u geen elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken aanwezig zijn. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt evenmin dat u niet in staat was een persoonlijk onderhoud te hebben (notities persoonlijk onderhoud dd. 06/11/2024 (verder notities CGVS)).

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoekster niet op dienstige wijze betwist. Verzoekster wijst in haar verzoekschrift weliswaar op haar mentale gezondheidstoestand (waarvoor ze tevens een psychologisch attest toevoegt aan haar aanvullende nota), dat ze een alleenstaande moeder is met een kind ten laste en dat ze moeilijkheden ondervindt omwille van haar verleden, doch duidt niet concreet aan welke bijkomende steunmaatregelen volgens haar nog nodig zouden zijn geweest.

Gelet op voorgaande heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

8.1. Verzoekster stelt dat zij werd bedreigd en aangerand door een politiechef. Tevens stelt verzoekster dat haar verloofde actief was voor de afscheidingsbeweging in de regio Cabinda waardoor hij het land verliet.

Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

8.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan haar vrees voor een politiechef. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Uw verklaringen aangaande de redenen dat u niet naar Angola kan terugkeren, stroken niet met elkaar, wat uw vrees voor vervolging reeds grondig aantast. Hoewel u voor de DVZ en voor het CGVS verklaart niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omdat u bedreigd en aangerand werd door een politiechef (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8 + notities CGVS, p. 1-32), verklaart u voor de Luchtvaartpolitie op Brussel-Nationaal dat u niet naar Angola kan terugkeren omwille van precaire omstandigheden, meer bepaald om gezondheidsredenen, scholing en situaties van delinquentie (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Uw verklaringen aangaande uw woonplaats en uw tewerkstelling in de periode 2022-2023 stroken niet met de beschikbare informatie, wat de geloofwaardigheid van uw vrees voor de vriend van uw werkgever reeds grondig ondermijnt, te meer u verklaart dat u niet meer ging werken nadat hij u trachtte aan te randen toen hij u alleen aantrof in een kamer van het hotel waar u werkte (notities CGVS, p. 18).

- **Uw verklaringen over uw woonplaats in de laatste 2 jaar voor uw vertrek uit Angola strookt niet met de informatie waar het CGVS over beschikt.** U verklaart in deze periode in de gemeente **Quilamba Quiaxi** gewoond te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10 + notities CGVS, p. 5). Uit de beschikbare informatie in uw visumdossier blijkt echter dat u in de gemeente **Cacuaco** woonde.

- Hoewel u verklaart in het jaar 2022 **enkel in Gamepa, de bar van een hotel, gewerkt te hebben** (notities CGVS, p. 6-7) en **vanaf december 2022 niet meer gewerkt te hebben** – na een vermeende poging tot aanranding – blijkt uit de beschikbare informatie dat u **minstens in het jaar 2023 voor het bedrijf Y.(...) gewerkt heeft**. In het kader van uw visumaanvraag legt u immers meerdere loonfiches neer betrekking hebben op deze periode (beschikbaar in uw administratieve dossier).

- Door de interviewer gevraagd of u **ooit vervalste documenten waar uw naam op stond gebruikt heeft, antwoordt u ontkennend** (notities CGVS, p. 4). Later tijdens het onderhoud verklaart u dat de documenten die voor de aanvraag van uw visum ingediend werden echt waren omdat uw naam erop stond (notities CGVS, p. 21), maar werd de hulp van een vriend ingeroepen om de documenten sneller te bekomen. Pas wanneer u geconfronteerd wordt met de documenten in uw visumdossier, verklaart u te denken dat deze vriend de **documenten vervalst** heeft omdat u toen niet werkte (notities CGVS, p. 27). U past uw verklaringen aan naargelang de gestelde vragen, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw tewerkstelling grondig aantast.

Het is niet aannemelijk dat de politie u vanaf begin januari 2023 begon te zoeken nadat uw werkgever u aangaf voor diefstal (notities CGVS, p. 19).

- Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, maakt u het einde van uw tewerkstelling in bar Gamepa niet aannemelijk (zie supra).

- **U verkreeg een paspoort in februari 2023** terwijl u reeds begin januari 2023 gezocht zou worden door de politie (notities CGVS, p. 19), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt. U haalt zelf geen problemen aan om uw paspoort te bekomen vanwege de overheidsadministraties (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8 + notities CGVS, p. 1-32).

- Het is niet aannemelijk dat de politie u pas in februari 2023 thuis komt opzoeken, terwijl ze uw adres reeds begin januari 2023 trachten te bekomen via uw werk (notities CGVS, p. 19). Het is niet aannemelijk dat uw werkgever, de vriend van de persoon waarvoor u uw land van herkomst beweerdelijk verlaten heeft, uw adres niet gewoon zou geven – zeker indien hij effectief aangegeven zou hebben voor diefstal.

- **Het is niet aannemelijk dat uw verloofde in uw woning compromitterende documenten van een afscheidingsbeweging zou bewaren** (notities CGVS, p. 11 + p. 13 + p. 27) indien de politie reeds meerdere malen in de woning geweest zou zijn en deze zelfs al “gevandaliseerd” werd door de politie (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5 + notities CGVS, p. 23) en uw vriend dan ook wel degelijk wist dat uw woning niet veilig was.

- U toont een **groot gebrek aan interesse in de redenen en aanleiding van uw verzoek om internationale bescherming** doordat u geen informatie heeft trachten in te winnen aangaande de klacht die bij de politie ingediend werd (notities CGVS, p. 22). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder grondig aantast.

U maakt het niet aannemelijk bij een vriendin ondergedoken te hebben vanaf december 2022 tot aan uw vertrek uit Angola.

- **U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw verblijfplaats vlak voor uw vertrek uit Angola.** Aanvankelijk verklaart u tot aan uw vertrek in **Quilamba Quiaxi** verbleven te hebben (notities CGVS, p. 5),

hoewel u later verklaart dat u vanaf december 2022 onderdook bij een vriendin in de gemeente Viana (notities CGVS, p. 12-13).

- **Het is niet aannemelijk dat u nog terugkeert naar uw woning om enkele spulletjes op te halen eens uw visum in orde is** (notities CGVS, p. 22 + p. 23-24), te meer daar uw vriend u ook in Viana bij uw vriendin kwam opzoeken (notities CGVS, p. 23-24).

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk een vrees voor vervolging te hebben vanwege de Angolese politie. Er kan in uw hoofde dan ook geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt een Angolees paspoort en een Angolese identiteitskaart neer. In het kader van deze beslissing wordt uw identiteit niet in twijfel getrokken. Deze documenten werpen geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

Het overzicht van uw reis heeft geen betrekking op uw vrees vanwege de Angolese politie. Dit kan het voorgaande niet wijzigen.

U legt enkele medische documenten aangaande uw zwangerschap ten tijde van uw reis naar België neer. Deze documenten werpen geen ander licht op voorgaande vaststellingen."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster vooreerst:

"Dit gesteld zijnde, heeft de eiseres wel degelijk verklaard bij de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen dat zij niet mag terugkeren naar haar land van oorsprong, Angola, omdat zij aldaar bedreigd en aangerand is geweest door een politiechef. De betrokkene heeft verklaard aan de luchthavenpolitie van Brussel-Nationaal dat zij niet kon terugkeren naar Angola omwille van de onveilige voorwaarden, meer in het bijzonder omwille van gezondheidsredenen, opvoeding en de situatie inzake gewelddadigheid.

Welnu, gezien haar gezondheidstoestand op dit welbepaalde ogenblik, toen zij zich in een vergevorderde staat van zwangerschap bevond, heeft zij zich niet behoorlijk kunnen uitdrukken. Hierbij moeten wij benadrukken dat de politie geen deel uitmaakt van de institutionele organen die belast zijn met het registreren of opvolgen van asielaanvragen."

De Raad stelt vast dat verzoekster geen enkel medisch attest voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat zij omwille van de vergevorderde staat van haar zwangerschap ten tijde van haar verklaringen aan de luchthavenpolitie niet/minder in staat zou zijn geweest om zich behoorlijk uit te drukken. Voorts laat zij na concreet te duiden waarom de commissaris-generaal geen rekening zou mogen hebben houden met de verklaringen die verzoekster heeft afgelegd voor de luchtvaartpolitie, daar verzoekster door de luchtvaartpolitie werd aangehouden omdat ze niet voldeed aan de voorwaarden om het grondgebied te betreden en daar verzoekster daaropvolgend een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Dat de luchtvaartpolitie geen deel uitmaakt van de institutionele organen die belast zijn met het registreren of opvolgen van asielaanvragen, werpt evenwel geen ander licht op het voorgaande.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster voorts:

"De verklaringen van de eiseres aangaande haar woonplaats gedurende de twee laatste jaren alvorens zij uit Angola vertrok, zouden niet overeenstemmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen beschikt. Zij zou verklaard hebben gedurende deze periode gewoond te hebben in de gemeente Quilamba Quiaxi en zij heeft dit eveneens verklaard voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Volgens de inlichtingen waarover het Commissariaat-generaal beschikt zou zij gewerkt hebben in 2023 voor de onderneming Y.(...), en volgens de inlichtingen die zij aangebracht had bij haar aanvraag tot het bekomen van een visum, gestaafd met met name meerdere loonstrookjes met betrekking tot deze periode.

De eiseres begrijpt niet waarom de verwerende partij haar dergelijke documenten tegenwerpt, opgemaakt voor het verkrijgen van een visum en die in verband kunnen gebracht worden met haar verklaringen aangaande haar asielaanvraag. Door het ontbreken van geloofwaardigheid in de verklaringen van de verwerende partij is dit geen vrijgeleide om geen onderhoud te organiseren voor het onderzoeken van het voorhanden zijn in haar hoofde van een vrees om vervolgd te zullen worden of een ernstig risico om haar integriteit geschonden te zien, dat voldoende gestaafd zou kunnen worden met die elementen in de zaak die, overigens, als vaststaand kunnen beschouwd worden (C.C.E. (A.G.), 24 juni 2010, n°45.396 ; C.C.E., 11 februari 2008, n°7.136, R.D.E., 2008, 48)."

Dat verzoekster niet zou begrijpen waarom de documenten, opgemaakt voor het verkrijgen van een visum, haar worden tegengeworpen, doet geen afbreuk aan de pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt terecht opgemerkt dat uit de beschikbare informatie in het visumdossier blijkt dat verzoekster de laatste twee jaar voor haar vertrek uit Angola in de gemeente Cacuaco woonde en in het jaar 2023 voor het bedrijf Y.(...) heeft gewerkt, hetgeen niet te rijmen valt met haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud met de commissaris-generaal. Wat betreft verzoeksters betoog, dat het ontbreken van geloofwaardigheid geen vrijgeleide zou zijn om te onderzoeken of er vrees is om vervolgd te worden, dient erop gewezen dat verzoekster de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen, onder andere door middel van coherente verklaringen af te leggen over haar vluchtrelaas, waartoe zij echter, gelet op het voorgaande, in gebreke blijft.

Waar verzoekster verder in haar verzoekschrift stelt als volgt:

"De verwerende partij is van oordeel dat zij niet geloofwaardig is in haar beweringen dat de politie haar beginnen opsporen is vanaf januari 2023 omwille van de verklaring van haar werkgever voor diefstal. Hetzelfde geldt overigens voor het feit dat de eiseres wel degelijk aangeduid heeft dat haar beulen gepoogd hebben zich vrij te pleiten en het is dus niet noodzakelijk dit element af te wimpelen als zijnde onduidelijk en niet samenhangend.

Daarenboven heeft de verwerende partij benadrukt dat de eiseres een paspoort in februari 2023 had verkregen, terwijl zij toch opgespoord werd sinds het begin van januari 2023 door de politie, en volgens het Commissariaat-generaal zou dit de geloofwaardigheid van haar verklaringen aantasten.

Hetzelfde geldt voor het feit op zich dat de eiseres uitgelegd heeft hoe zij dit betrokken paspoort en het visum heeft bemachtigd zonder dat de tegenpartij eender welke tegenspraak of fundamentele onsamenhangendheid kon ontwaren.

De eiseres begrijpt overigens niet waarom het niet geloofwaardig zou zijn dat haar werkgever, de vriend van de persoon omwille van wie zij haar land van oorsprong, zijnde Angola, heeft moeten verlaten, hem eenvoudigweg niet gewoon haar adres zou overhandigd hebben, na het daadwerkelijk aangeven van een diefstal.

Het is niet geloofwaardig voor het Commissariaat-generaal dat haar verloofde deze compromitterende documenten aangaande een separatistische beweging zou bewaard hebben.

Dit argument is volledig verstoken van eender welke relevantie en het kan zelfs geen grond vormen voor het weigeren van het toekennen van het statuut van internationale bescherming."

komt zij niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen. Dergelijk verweer is geenszins van aard om de pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

In haar verzoekschrift voert verzoekster voorts aan:

"Het feit van geen gevolg verkregen te hebben op het neerleggen van haar klacht kan evenmin een beletsel vormen voor de geloofwaardigheid van haar verklaringen, te meer daar het een vaste geplogenheid is dat de overheid zelf van haar land van oorsprong geenszins een gevolg heeft gegeven aan deze betrokken klacht."

Verzoekster betoogt, dat de Angolese overheid geen gevolg zou hebben gegeven aan "het neerleggen van haar klacht", valt niet te rijmen met haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud met de commissaris-generaal dat verzoekster zelf geen klacht heeft ingediend bij de politie, maar dat er wel een klacht werd ingediend tegen verzoekster door haar baas G. naar aanleiding van de vermeende diefstal in het hotel waar zij werkzaam was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19 en 26). Dat de Angolese overheid geen gevolg zou hebben gegeven aan de klacht die bij de politie werd ingediend tegen haar persoon, ter verschoning van de in de bestreden beslissing terecht aangehaalde vaststelling dat verzoekster hierover geen informatie heeft trachten in te winnen, is bovendien niet meer dan een *post factum* opgeworpen blote bewering daar verzoekster hiervan nooit eerder melding maakte.

Verzoekster betoogt verder nog als volgt:

“Uit de aard van de door de eiseres ondergane vervolgingen bleek vanzelfsprekend dat zij een psychologisch trauma heeft ondergaan van een dergelijke aard dat zij nu bijzonder kwetsbaar is geworden. In dit geval dient het Commissariaat-generaal bij haar vaststellingen dat er nog welbepaalde lacunes in haar relaas aanwezig zijn die verstoken zijn van relevantie, dan toch te pogen een uitleg hiervoor te vinden, rekening houdende met haar bijzonder profiel, haar kwetsbaarheid en haar psychologische staat (C.C.E., 29 januari 2014, n°117.786). Gelet op haar vluchtroute en het feit dat zij asiel heeft aangevraagd in de luchthaven en vervolgens werd vastgehouden in het gesloten centrum Caricole terwijl zij toch in een staat van een vergevorderde zwangerschap verkeerde.”

Dat verzoekster een psychologische kwetsbaarheid heeft, staat niet ter betwisting, mede gelet op het psychologisch attest dat verzoekster bij haar aanvullende nota voegt, doch laat zij na concreet te duiden op welke wijze haar kwetsbaarheid zou hebben kunnen bijdragen tot het afleggen van duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die zij persoonlijk heeft meegemaakt. Dit klemmt des te meer daar verzoekster in haar verzoekschrift veelvuldig bevestigt dat haar verklaringen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal correct, duidelijk en volledig zijn en daar verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat haar tegenstrijdige verklaringen bij de luchthavenpolitie te wijten zouden zijn aan haar gezondheidstoestand toen ze zich in een vergevorderde staat van haar zwangerschap bevond (en niet aan haar psychologische kwetsbaarheid), hetgeen zij niet kan staven aan de hand van een medisch attest. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat verzoekster ten tijde van haar verhoor met de luchthavenpolitie last had van duizeligheid, waarna zij werd onderzocht door een dokter die geen abnormaliteiten kon vaststellen. Verder blijkt uit de gegevens in het administratief dossier dat verzoekster twee dagen na haar aankomst in België het transitcentrum Caricole mocht verlaten, naar aanleiding van haar zwangerschap, en dat verzoekster voorts nalaat concreet te duiden welke invloed haar vluchtroute of het feit dat zij asiel heeft aangevraagd in de luchthaven een impact zou kunnen hebben gehad op de uiteenzetting van haar vluchtrelaas.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

8.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

8.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

8.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

9.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

9.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

9.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

9.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

9.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend vijftieng door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER